

Podle mě docela zásadní. Běžným slovníkem, jako je válka, obrana, intervence a podobně, se totiž tato válka nedá nijak vysvětlit, natož ospravedlnit. Proto se musel vytvořit v podstatě nový jazyk, kde výrazy mají libovolně, přesněji řečeno účelově stanovené významy. Můžete samozřejmě říct, že každý režim vytváří svůj orwellovský newspeak a že třeba tabuizování slov jako černoch nebo invalida je taky jazyková manipulace. Ale přece jenom je tu podstatný rozdíl. Zatímco v prvním případě jde o společenský konsensus, jakkoli ten nikdy nemůže vyjadřovat vůli všech, v Rusku to není výsledek společenské smlouvy, ale ideologický výrobek velmi úzké skupiny lidí, navíc opozice proti němu je trestná podle speciálně za tím účelem vytvořeného zákona. Kromě toho nejde o nějakou novou definici, ale o znemožnění jakékoli definice – „kyjevský režim“ je podle kremelských ideologů nacistický nikoliv proto, že by se hlásil k nacismu nebo se mu podle nějakých prokazatelných rysů podobal, ale ze své podstaty, nezávisle na tom, co dělá nebo nedělá. Když pak někdo odbornou studií a řadou analytických soudů doloží, že režim Putina má řadu shodných rysů s vlastnostmi a projevy fašistických režimů, je reakce nasnadě. My vás nazýváme nacisty, a vy nás fašisty. Čili pravda neexistuje, respektive každý má svoji pravdu, a pokud někdo třeba kritizuje, že ruský režim na základě svých „hodnot“ drží v kriminálech často za šílených podmínek stovky politických vězňů, je to klasické „vměšování do vnitřních záležitostí“.

Je cílem této strategie zničit tyto univerzalistické pojmy? Výsledkem by bylo zhroucení celého systému hodnot a pak je možné tyto termíny používat libovolně podle toho, jak se nám zrovna hodí.

Přesně tak. Paradoxem ale je, že se touto cestou nebuduje žádná nezměrná otevřenost a libovůle, ale že vzniká systém, který je vlastně celkem fundamentalistický, nenávidí jinou sexuální orientaci, trvá na propojení státu a církve a odmítá jakoukoliv kritiku církve nebo politické elity. Je v tom podle

Andriy Yermolenko, 2013. Künstlerhaus, Vídeň, jaro 2014. Yermolenko se posléze stal důležitým grafikem ukrajinské obrany proti ruské agresi, pracuje pro kyjevské ministerstvo zahraničí.